

А.В. Колодій, канд. екон. наук, доц. (ЛНАУ, Львів)

І.В. Солтис, студ. (ЛНАУ, Львів)

АГРАРНІ РОЗПИСКИ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ МЕТОД КРЕДИТУВАННЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Україна – це країна з потужним агропромисловим потенціалом та величезними перспективами розвитку сільського господарства. Вона володіє сприятливими кліматичними умовами і якісними земельними ресурсами, наявність яких свідчить про можливість ефективного розвитку сільськогосподарського виробництва.

Основним нормативно-правовим документом, який виражає державну підтримку аграрного сектору сьогодні є Закон України «Про державну підтримку сільського господарства України» від 24.06.2004 р. [3].

Дослідженням проблеми розвитку та удосконалення кредитних відносин в аграрній сфері займаються В.Г. Андрійчук, В.М. Алексійчук, В.В. Гончаренко, М.Я. Дем'яненко, Т.Г. Доманчук, Т.Г. Дудар, С.Л. Дусановський, В.В. Зіновчук, Ю.С. Коваленко, О.В. Крисальний, П.А. Лайко, М.Й. Малік, В.Я. Месель-Веселяк, А.М. Мороз, В.О. Паламарчук, В.Г. Поплавський, Л.О. Примостка, П.Т. Саблук, А.М. Стельмащук, А.А. Чухно, І.Г. Яремчук та інші вчені.

За статистичними даними Національного банку України, станом на 01.12.2015 р. кредити, надані підприємствам агропромислового комплексу, склали близько 115,5 млрд гривень.

За підсумками року фактично використано кошти в сумі 290,6 млн. грн., залишок склав 9,4 млн. гривень.

Спрямовані бюджетні кошти дозволили здешевити кредити загальним обсягом 7,8 млрд. грн., в тому числі: 3,2 млрд. грн. – кредити, залучені у 2014 році та 4,6 млрд. грн. – кредити, залучені у 2015 році.

Кредитні кошти були залучені підприємствами на:

- витрати у галузі рослинництва – понад 5,2 млрд. грн., (66,9%);
- витрати у галузі тваринництва – майже 2,3 млрд. грн., (28,9%);
- закупівлю молодняка сільськогосподарських тварин та птиці – 282,9 млн. грн., (3,6%);
- інші витрати – 48,9 млн. гривень, (0,6%).

На жаль українські фермери не мають можливості взяти кредит на розвиток свого господарства, оскільки річна ставка є досить високою (25-30%). Для порівняння в країнах ЄС кредитна ставка – 5-10%. При компенсації 2/3 кредитної ставки ми маємо можливість вийти на європейський показник 5-10%, які можливо сплачувати сільськогосподарським виробникам [2].

Для вирішення проблеми із недостатнім кредитним забезпеченням в 2015 році на території України стартував проект від Світового банку «Аграрні розписки», метою якого є покращення доступу до фінансових ресурсів для малих та середніх сільгоспвиробників. Це є досить важливим моментом в умовах складної на сьогодні економічної ситуації та відсутності в банківському секторі необхідного для подальшого розвитку вітчизняної аграрної галузі дешевого кредитного ресурсу [1].

Отже, забезпечуючи створення сприятливого інвестиційного клімату підприємствами, українські сільськогосподарські виробники мають великі можливості для одержання іноземних інвестицій у власне виробництво. Варто також брати до уваги досвід провідних країн у системі фінансування та підтримки фермерських господарств. Пропонуємо розширити масштаби проекту Світового банку «Аграрні розписки». При державному кредитуванні, необхідним є посилення контролю над розподілом та використанням фінансових ресурсів.

Незважаючи на проблеми, які притаманні сучасному етапу розвитку сільськогосподарського виробництва, Україна повинна розвивати виробничі потужності сільського господарства, щоб у найближчі декілька років наша сільськогосподарська продукція могла вийти на світовий ринок і конкурувати з продукцією інших розвинутих країн світу.

Інформаційні джерела

1. А. Петренко Аграрні розписки – альтернативний спосіб кредитування агросектору України // Юридична Газета. – 2015. - № 29-30. – С. 24 – 25.

2. «Аграрні розписки як новий вид кредитування сільського господарства в Україні». // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.vin.gov.ua/web/vinoda.nsf/web_alldocs/DocДЕПА3СКЛК

3. Лузан Ю. Я. Напрями розвитку сільськогосподарського виробництва і соціальної сфери села / Лузан Ю. Я. // Економіка АПК. – 2009.- № 7. – С. 3-12.